

Felip Mateu Llopis

(PAPER, OA) Salvar el patrimoni, defensar la memòria / Salvar el patrimonio, defender la memoria

Manuel Lanusse Alcover, Mateu Rodrigo Lizondo

2024 - 88 pp. - ISBN: 978-84-9133-686-0 - 20 €

THEMA: AGC;DNB;GLC;GLP;NHAP;3MPBGJ-ES-B

Felip Mateu i Llopis (València 1901-Barcelona 1998) fou un prestigiós historiador, bibliotecari i numismàtic amb qui la cultura valenciana té contret un especial deute de gratitud, per diferents i notables motius. En primer lloc, per la seua fidelitat i dedicació als estudis d'erudició històrica del nostre país i, en particular, en la investigació de la moneda pròpia del regne, en la seua especialitat de numismàtic de gran autoritat; però sobretot, i molt especialment, en el capítol del salvament i la defensa d'alguns dels principals arxius valencians en la dramàtica conjuntura de la Guerra Civil (1936-1939) i el desordre revolucionari, que amenaçava la destrucció, en uns mesos, de les fonts documentals i artístiques d'una alta cultura forjada en set-cents anys de vida del regne creat per la clarividència de Jaume I. La commemoració enguany del 25è aniversari de la seua mort ofereix l'oportunitat de reivindicar la figura d'un home mereixedor dels honors reservats als benefactors del patrimoni públic, per damunt de riscs personals i professionals.

La cultura valenciana debe mucho a Felip Mateu i Llopis (València, 1901 - Barcelona, 1998), prestigioso historiador, bibliotecario y numismático, por diferentes y notables motivos. En primer lugar, por su fidelidad y dedicación a los estudios de erudición histórica de nuestro país, en particular, a la investigación de la moneda propia del reino; pero sobre todo, y muy especialmente, por el salvamento y la defensa de algunos de los principales archivos valencianos en la dramática coyuntura de la Guerra Civil (1936-1939) y el desorden revolucionario, que amenazaban con destruir en unos meses las fuentes documentales y artísticas de una alta cultura forjada en setecientos años de vida del reino creado por la clarividencia de Jaime I. La conmemoración del vigesimoquinto aniversario de su muerte ofreció la oportunidad de reivindicar la figura y recuperar el trabajo de un hombre merecedor de los honores reservados a los benefactores del patrimonio público, por encima de riesgos personales y profesionales.